

Nazwa instytucji

Książnica Cieszyńska

Tytuł jednostki/Tytuł publikacji

Druk Sejmu RP Okresu II, Nry 53-61 - Warszawa, 24.04.1928 r.

Liczba stron oryginału

8

Liczba plików skanów

9

Liczba plików publikacji

9

Sygnatura/numer zespołu

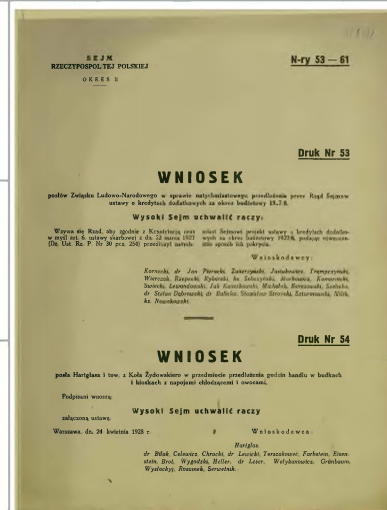
TR 089.084

Data wydania oryginału

1928

Projekt/Sponsor digitalizacji

Dofinansowano ze środków WPR Kultura+

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

NARODOWY
INSTYTUT
AUDIOWIZUALNY

KULTURA+

Digitalizacja

39841

W N I O S E K

posłów Związku Ludowo-Narodowego w sprawie natychmiastowego przedłożenia przez Rząd Sejmów ustawy o kredytach dodatkowych za okres budżetowy 1927/8.

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się Rząd, aby zgodnie z Konstytucją oraz w myśl art. 6. ustawy skarbowej z dn. 22 marca 1927 (Dz. Ust. Rz. P. Nr 30 pcz. 254) przedłożył natych-

miast Sejmowi projekt ustawy o kredytach dodatkowych za okres budżetowy 1927/8, podając równocześnie sposób ich pokrycia.

W n i o s k o d a w c y :

Kornecki, dr Jan Pieracki, Zwierzyński, Jasiukowicz, Trąmpczyński, Wierczak, Rzepecki, Rybarski, ks. Sobczyński, Markowicz, Komarnicki, Swiecki, Lewandowski, Jak Kwiatkowski, Michałek, Berezowski, Szebeko, dr Stefan Dąbrowski, dr Balicka, Stanisław Stroński, Szturmowski, Milik, ks. Nowakowski.

W N I O S E K

posła Hartgłasa i tow. z Koła Żydowskiero w przedmiocie przedłużenia godzin handlu w budkach i kioskach z napojami chłodzącymi i owocami.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm uchwalić raczy

załączoną ustawę.

Warszawa, dn. 24 kwietnia 1928 r.

W n i o s k o d a w c a :

Hartglas.

dr Bilak, Celewicz, Chrucki, dr Lewicki, Terszakowec, Farbstein, Eisenstein, Brot, Wygodzki, Heller, dr Leser, Welykanowicz, Grünbaum, Wyslockyj, Rosumek, Serwetnik.

USTAWA

w sprawie zmiany art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. „o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych“ (Dz. U. R. P. Nr 38 poz. 364).

Art. 1.

W art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. „o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych“ (Dz. Ust. Rz. P. Nr 38 poz. 364) słowa „do 21-ej“ zastępuje się wyrazami: „do 24-ej“, a po słowach „w budkach“ dodaje się przecinek i wyraz „sklepiakach“.

Art. 2.

Wykonanie tej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej i Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Druk Nr 55

WNIOSEK

posłów Związku Ludowo-Narodowego w sprawie uzupełnienia art. 141 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 r. w przedmiocie wprowadzenia w życie na obszarze Rzeczypospolitej ustawy wojkowego postępowania karnego dla wspólnej siły zbrojnej z dnia 5 lipca 1912 r. (Dz. U. R. P. Nr 59 z dn. 22 lipca 1920, poz. 368).

Wysoki Sejm uchwalić raczy

załączoną ustawę.

Warszawa, dn. 24 kwietnia 1928 r.

Wnioskodawcy:

Trąpczyński, dr Jan Pieracki, Swiecki, Szturmowski, Michałek, Kwiatkowski, Milik, Lewandowski, Szebeko, Rybarski, Winiarski, Komarnicki, Miklaszewski, Wierczak, ks. Nowakowski, Zalewski, Markowicz, Mieczysław Fijałkowski, Berezowski, dr. Stefan Dąbrowski, dr. Balicka, Stanisław Stroński.

USTAWA

w sprawie wprowadzenia w życie na obszarze Rzeczypospolitej ustawy wojkowego postępowania karnego dla wspólnej siły zbrojnej z dnia 1 lipca 1912 r. (Dz. U. R. P. Nr 59 z dnia 22 lipca 1920 r. poz. 368).

Art. 1.

W art. 141 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 w przedmiocie wprowadzenia w życie na obszarze Rzeczypospolitej ustawy wojkowego postępowania karnego dla wspólnej siły zbrojnej z dnia 5 lipca 1912 (Dz. Ust. Rz. P. Nr 59, z dnia 22 lipca 1920 r. poz. 368) dodać nowy ustęp:
„Punkt 5 § 171 skreśla się“.

Art. 2.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Druk Nr 56

WNIOSEK

posłów Klubu P.S.L. „Piast“ w sprawie noweli do ustawy z dnia 19 maja 1920 r. Dz. Ust. Rz. P. Nr 44 poz. 272 i ustawy z dnia 28 września 1926 r., dotyczącej zmiany art. 103 i 104 tejże ustawy o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby.

Wysoki Sejm uchwalić raczy

załączoną ustawę.

Warszawa, dn. 24 kwietnia 1928 r.

Wnioskodawcy:

St. Dąbrowski, Szydłowski, Rząsa, Łoś, Madejczyk, Chwaliński, Krzciuk, Szyszka, Rataj, Pieniążek, dr Kiernik, Płoszajczak, Potoczek, J. Dębski, Werschler, dr Michałkiewicz, Piątek, Buła, W. Witos.

USTAWA

zmieniająca ustawę z dnia 28 września 1926 r. w sprawie zmiany brzmienia artykułów 103 i 104 ustawy o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby z dn. 19 maja 1920 r. Dz. Ust. Rz. P. Nr 44 poz. 272 (Dz. Ust. Rz. P. Nr 101, poz. 582).

Art. 1.

W art. 1 ustawy z dn. 28 września 1926 w sprawie zmiany brzmienia artykułów 103 i 104 ustawy o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby z dn. 19 maja 1920 r. Dz. Ust. Rz. P. Nr 44 poz. 272 (Dz. Ust. Rz. P. Nr 101 poz. 582) dodaje się na końcu słowa:

„z tem jednak, iż robotnicy rolni i służba domowa zatrudnieni w gminach wiejskich i miejskich w gospodarstwach rolnych poniżej 35 ha. będących głównym warsztatem pracy właściciela, z wyjątkiem zakładów

ogrodniczo-przemysłowych, nie będą podlegać obowiązkowi ubezpieczenia do dnia 9 czerwca 1935 r.“.

Art. 2.

Wydane przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej rozporządzenia i zarządzenia sprzeczne z postanowieniami art. 1 tracą moc obowiązującą z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Druk Nr 57

WNIOSEK

Związku Parlamentarnego Polskich Socjalistów w sprawie nowelizacji ustawy z dn. 20 czerwca 1924 r. (Dz. U. Nr. 63, poz. 617) o uwłaszczeniu b. czynszowników, b. wolnych ludzi i długoletnich dzierżawców.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm uchwalić raczy

załączoną ustawę.

Warszawa, dn. 24 kwietnia 1928 r.

Wnioskodawcy:

Z. Piotrowski, Bettman, Marjan Malinowski, Kępczyński, dr Próchnik, Dobrowolski, Wł. Baranowski, Kaźmierczak, Praussowa, Mikołajewski, Bień, Szczerkowski, Pławski, dr Diamand, Stańczyk, Dubois, Pająk, dr Marek, Włosiński, Niedziałkowski, M. Nowicki, Arciszewski, Janiak, ryłowicz, Kaczanowski.

USTAWA

w sprawie nowelizacji ustawy z dn. 20 czerwca 1924 r. (Dz. U. M. P. Nr 63, poz. 617) o uwłaszczeniu
b. czynszowników, b. wolnych ludzi i długoletnich dzierżawców.

Art. 1.

W art. powołanej ustawy wprowadza się następujące zmiany:

W pierwszym zdaniu po wyrazach: „mogą nabyć na własność użytkowane przez siebie w dniu 31 października 1923 roku grunty” wstawia się słowa: „ze znajdującymi się na nich zabudowaniami bez względu na to, czyją własność te grunty stanowią: państwową, komunalną czy też prywatną”.

W punkcie a) tegoż artykułu w wierszu piątym skreśla się słowa: „też i”; w końcu tego punktu dodaje się słowa: „jak również i ci, którzy praw swoich wieczystoczynszowych dochodzili, lecz uzyskali orzeczenie odmowne z powodu przerw w korzystaniu z tych gruntów i to bez względu, czy grunty te dotąd znajdują się w ich posiadaniu czy też nie”.

Art. 2.

Art. 3 otrzymuje brzmienie: „Za tak zwanych wolnych ludzi w rozumieniu ustawy niniejszej będą uznani wszyscy użytkownicy, niezależnie od ich przynależności stanowej, którzy sami lub ich przodkowie gruntów nadziałowych nie otrzymali, a użytkowali grunty b. guberni Mińskiej przed 25 lipca starego stylu 1864 r.; w b. gub. Wileńskiej i Grodzieńskiej przed 4 czerwca st. st. 1882 r., a w b. gub. Wołyńskiej przed 23 marca st. st. 1888 r. i do 1 sierpnia 1914 r. grunty te użytkowali”.

Art. 3.

Punkt a) art. 4 otrzymuje następujące brzmienie: „Dzierżawcy, którzy sami lub których spadkobiercy, obcieli w posiadanie dzierżawione grunty, przed 1 kwietnia 1895 r. i do 1 sierpnia 1914 r. grunty te tytułem dzierżawy użytkowali, względnie uzyskali prawa w drodze cesji od dzierżawców, podpadających pod wyżej wymienione warunki”.

Punkt c) tegoż artykułu otrzymuje brzmienie następujące: „Dzierżawcy lub ich spadkobiercy, którzy posiadali grunty tytułem dzierżawy od 1 sierpnia 1914 r. lub przed tym terminem i postavili na tych gruntach zabudowania własnym kosztem lub pracą. Przerwy w użytkowaniu nie uważa się za zrezygnowanie z dzierżawy”.

Po punkcie c) tegoż artykułu wstawia się nowy punkt d) „Dzierżawcy, którzy sami lub których spadkobiercy obcieli w posiadanie dzierżawione grunty przed 1 sierpnia 1905 r. i którzy posiadali te grunty bez żadnych umów ze względu na niemożność sporządzenia tych umów z właścicielami tych gruntów w związku z przepisami b. imperjum rosyjskiego, skierowanymi przeciwko Polakom”.

Art. 4.

Punkty a), b) i f) art. 5 skreśla się.

W końcu punktu d) tegoż artykułu dodaje się „z wyjątkiem przerw w czasie wojennym od 1 sierpnia 1914 do końca 1924 r. i od czasu przerw, spowodowanej działaniami wojennymi nie zgłosili chęci objęcia z po-

wrotem dzierżawionej ziemi do dnia 1 stycznia 1926 r.”

Punkt c) tegoż artykułu otrzymuje brzmienie: „byli karani za przestępstwa przeciwko Państwu Polskiemu, o ile sądownie orzeczono karę pozbawienia wolności nie mniej niż na dwa lata, oraz karani sądownie za przestępstwa dezercji z Wojska Polskiego”.

Punkt a) otrzymuje brzmienie: „pomimo korzystania z dzierżawy, nie bacząc na wezwanie rejentalne, nie uiszcili w terminie tenuty dzierżawnej, ustalonej w umowie lub w art. 2 ustawy z dnia 21 września 1922 r. (Dz. Ust. Nr 90, poz. 622), oraz niedopuszczenie przez właścicieli nieruchomości do użytkowania gruntów dzierżawnych lub od których właściciele nieruchomości nie chcieli przyjąć tenuty dzierżawnej, jeżeli w terminie 3-miesięcznym od chwili otrzymania wezwania rejentalnego nie uiszcza należnej tenuty za nieopłacony czas faktycznego użytkowania gruntów, przytem zaległa tenuta winna być rozłożona w ten sposób, aby dzierżawca poza tenutą roku bieżącego winien był opłacić rocznie nie więcej jak jedną zaległą tenutę roczną”.

Art. 5.

W art. 8 w czwartym wierszu słowa: „w ciągu 4 lat od dnia ogłoszenia ustawy niniejszej” zamienia się słowami: „do roku 1933”.

Artykuł ten uzupełnia się na końcu nowym ustępem: „Z wnioskiem o uwłaszczenie może również wystąpić Urząd Ziemski”.

Art. 6.

Ustęp 2 art. 9. uzupełnia się słowami: „w trybie ustalonym ustawą z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministerstwa Reform Rolnych i organizacji Urzędów i Komisji Ziemskich (Dz. Ust. Nr 90 poz. 706).

Na końcu tegoż artykułu dodaje się słowa: „Stroną przw uwłaszczeniu na gruntach państwowych jest ta władza, która gruntami temi zarządza”.

Art. 7.

W art. 12 w wierszu trzecim po słowach: „określi cenę nabycia gruntu” wstawia się słowa: „i budynków”.

W punkcie c) tegoż art. w wierszu drugim po wyrazach: „wymienionych w art. 4.” słowa „pod a) i b)” zastępuje się wyrazami: „pod a), b) i d)”.

W końcu punktu d) tegoż art. wstawia się nowy ustęp: „Budynki, należące do właściciela gruntu lub materiał wydany przez właściciela na robociznę budownictwa, będąca szacowana przez trzech rzeczoznawców, wyznaczonych przez Komisję Uwłaszczeniową. Jednym z trzech rzeczoznawców musi być przedstawiciel czynszowników. Wartość budynków, względnie materiałów budowlanych, które stanowią własność właściciela gruntu, określa się rzeczywista ich cena rynkowa w chwili dostarczenia ich dzierżawcy, po uwzględnieniu amortyzacji, licząc 4% w stosunku rocznym. Wynagrodzenie rzeczoznawców ustala w poszczególnych wypadkach prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego na wniosek przewodniczącego Komisji Uwłaszczeniowej.

Art. 8.

Art. 14 otrzymuje brzmienie: „Komisja Uwłaszczeniowa rozkłada należność za uwłaszczane grunty i budynki na przeciąg lat 20, z dodaniem procentów w stosunku 3% rocznie. Raty te winny być zabezpieczone na uwłaszczanym gruncie. Raty nieuiszczone we właściwym terminie pociągają za sobą karę w wysokości $\frac{1}{2}\%$ za każdy zaległy miesiąc.

Art. 9.

Art. 20 otrzymuje brzmienie: „Właściwy sąd wstrzyma rozważanie sprawy o eksmisję lub wykonanie eksmisji b. czynszowników, b. wolnych ludzi i drobnych dzierżawców, mających prawo do uwłaszczenia — do czasu ostatecznego rozpoznania sprawy o uwłaszczenie użytkowanych gruntów. Okręgowy Urząd Ziemski, względnie Komisarz Ziemski, obowiązany jest w ciągu tygodnia na żądanie ubiegających się o uwłaszczenie wydać im zaświadczenie, iż mają prawo ubiegać się o uwłaszczenie. Zaświadczenie to przedłożone właściwemu sądowi służy za wystarczający dowód dla wstrzymania rozpatrywania sprawy o eksmisję we wszystkich instancjach, a także do wstrzymania eksmisji.

Art. 10.

Po art. 20-ym wstawia się nowy artykuł 21 w brzmieniu:

„Do spraw, wszczętych na mocy ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. w sprawie uwłaszczenia b. czynszowników, b. wolnych ludzi i b. długoletnich dzierżawców, a niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, mają zastosowanie postanowienia niniejszej ustawy. Sprawy, zakończone prawomocnem orzeczeniem odmownem dla czynszowników, wolnych ludzi i długoletnich dzierżawców, mogą być znowu wszczęte w ciągu trzech lat.

Art. 11.

Artykuły dotychczasowe 21 i 22 — skreśla się.

Art. 12.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 13.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Reform Rolnych.

Druk Nr 58

W N I O S E K

posłów z Klubu Stronnictwa Chłopskiego w sprawie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. Ust. R. P. Nr 119, poz. 1079).

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm uchwalić raczy

załączoną ustawę.

Wnioskodawcy:

Opolski, Kurowski, Dobroch, Dziduch, Kulisiewicz, J. Zalewski, Ledwoch, J. Dąbski, Duro, Pluta, Pawłowski, Sobek, Waleron, Wrona, Karwan, Czernicki, Czapski, Domagała, Mochnej, Tabor.

U S T A W A

w przedmiocie zmiany niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. Ust. R. P. Nr 119, poz. 1079).

Art. 1.

W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. Ust. R. P. Nr 119 poz. 1079) wprowadza się następujące zmiany:

- a) § 20 skreśla się w całości.
- b) w § 29 w tabeli grup uposażenia skreśla się trzy ostatnie grupy uposażenia XVII, XVIII i XIX.
- c) § 30 skreśla się w całości.

Art. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1928 roku.

Art. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Rolnictwa.

WNIOSEK

posła Andrzeja Walerona i innych w przedmiocie знижки cen na drzewo w lasach państwowych.

Podpisani posłowie wnoszą:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Wzywa się Rząd, aby zniżył cenę drzewa opałowego i budowlanego o 40%.

Warszawa, dn. 24 kwietnia 1928 r.

Wnioskodawca:

Waleron.

Dobroch, Kulisiewicz, Opolski, Domagała, Pluta, Płoszajczak, Wł. Fijałkowski, Czernicki, dr Kiernik, Piątek, Madejczyk, Karwan, Wrona, Kurowski, Dziduch, Pawłowski, Duro, Zalewski, Tabor, Czapski, Sobek, J. Dąbski, Ledwoch, Mochniej, Buła, Chyb, Szyszka, Szydłowski, Socha, J. Dębski, Chwaliński, Werschel, Rząsa.

WNIOSEK

posłów z Klubu Parlamentarnego „Wyzwolenie“ w sprawie taksy dla notariuszów.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm uchwalić raczy

załączoną ustawę.

Warszawa, dn. 24 kwietnia 1928 r.

Wnioskodawcy:

Kazimierz Bagiński, Wincenty Baranowski, Adaw Bardziński, Aleksander Bogusławski, Paweł Chadaj, Maksymiljan Czarnecki, Antoni Dadan, Błażej Dzikowski, Szczepan Fidelus, Zygmunt Graliński, Stanisław Kalinowski, Franciszek Kapeliński, Aleksandra Karnicka, Wincenty Kasprzak, Piotr Koczara, Irena Kosmowska, Stanisław Kostrubala, Andrzej Koter, Tomasz Koter, Jan Król, Antoni Langer, Maksymiljan Malinowski, Ignacy Mularek, Jan Nosek, Stanisław Nowak, Zygmunt Nowicki, Wacław Pietrzela, Władysław Praga, Józef Putek, Franciszek Rogowski, Michał Róg, Piotr Rychlik, Jan Smoła, Błażej Stolarski, Ludwik Suda, Stanisław Szczepański, Stanisław Trzęsowski, Marcin Wasilewski, Jan Woźnicki, Henryk Wyrzykowski.

U S T A W A

o taksie dla notariuszy, urzędujących w obrębie sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Art. 1.

Notariusze pobierają:

Pkt. 1. Za sporządzenie aktów notarialnych, których przedmiot jest określony sumą pieniężną z wyjątkiem wskazanych poniżej w art. 2 — 1%

od sumy aktu nie mniej jednak niż 10 zł
i nie więcej niż 1000 zł.

Pkt. 2. Za sporządzenie, ustanowienie, lub wykreślenie kaucji i ewikcji hipotecznych, oraz aktów pokwitowań — 0,5%

nie mniej jednak niż i nie więcej niż 500 zł.	10 zł.	Pkt. 11. Za poświadczenie autentyczności podpisu łącznie z obliczeniem i pobraniem stempla za każdy podpis nie mniej jednak niż	2 zł. 10 zł.
Pkt. 3. Za sporządzenie aktów, których przedmiot nie jest określony sumą pieniężną, notariusz pobiera wynagrodzenie następujące:		Pkt. 12. Za poświadczenie zgodności odpisu z oryginałem za każdą stronę dokumentu (nie- cała strona liczy się za całą)	1 zł.
a) za akty uznania dziecka nieślubnego, przysposobienia, odwołania testamentów, ustąpienia lub zrzeczenia się pierwszeń- stwa hipotecznego, zwolnienia nieruchomości od obciążenia, zwolnienia od zobowią- zania (art. 1234 p. 3 K. C.), akcep- tacje umowy już zawartej	10 zł.	Pkt. 13. Za poświadczenie wyciągu z ksiąg handlowych od każdej pozycji po najmniej jednak	5 gr. 2 zł.
b) za akt zapisu na sąd polubowny i za akt zmiany warunków umowy	15 zł.	Pkt. 14. Za zaświadczenia daty okazania do- kumentu (art. 130 ust. not.) o ile zaś z pobraniem stempla od dokumentu	2 zł. 4 zł.
c) za umowy przedślubne, umowy z art. 210 K. C. P. i z art. 221 pr. o mat., za spisa- nie testamentu publicznego lub aktu pod- pisu na testamencie mistycznym	20 zł.	Pkt. 15. Za poświadczenie pozostawania przy życiu osób (art. 139, 140 ust. not.): a) w celu otrzymania emerytury b) dla innego celu	1 zł.
d) za spisanie w obrębie miejsca urzędowa- nia protokołu walnego zgromadzenia uczestników towarzystw akcyjnych, spół- łek z ogł. odp., wszelkich zrzeszeń, procz dotyczących drobnego przemysłu i drob- nego kredytu	100 zł.	Pkt. 16. Za przechowanie dokumentu lub pakieta zapieczętowanego miesięcznie po Należność winna być uiszczona za 6 miesięcy z góry, a rozpoczęty miesiąc uważa się za cały.	1 zł.
e) dtto dotyczących drobnego przemysłu i drobnego kredytu	20 zł.	Pkt. 17. Za udzielenie informacji notarialnej lub przeglądanie ksiąg hipotecznych nie dłużej niż kwadrans Za każdy następny kwadrans lub część jego dolicza się	5 zł. 3 zł.
f) za sporządzenie aktu pełnomocnictwa: 1) do jednej czynności 2) do wielu czynności	3 zł. 10 zł.	Art. 2.	
Pkt. 4. Za sporządzenie spisu inwentarza w/g taksy komorników sądowych.		W razie dokonania czynności poza kancela- rją z wyjątkiem tych, które z natury swej w kancelarii notariusza odbyć się nie mogą (ko- munikowanie oświadczeń stron, zaofiarowanie, znaczenie, protest weksli) dodatkowo a nadto zwrot ceny przejazdu w II kl. kole- ją, w I parowcem, ewentualnie zwrot umiar- kowanych kosztów innej lokomocji oraz za każdą godzinę od chwili wyjazdu z kancelarii do chwili powrotu jednak nie więcej niż za każde 24 godziny.	10 zł. 5 zł. 50 zł.
Pkt. 5. Za wniosek w księdze hipotecznej, projekto- wanie treści, przerobienia wykazu hipotecznego i wo- góle za czynności sporządzane przez pisarzy hipotecz- nych, według taksy dla pistrzy hipotecznych.		Art. 3.	
Pkt. 6. Za zakomunikowanie w obrębie miej- sca zamieszkania notariusza oświadczeń jednej ze stron drugiej (art. 141, 142, 144 ust. not.) i wydanie w tym przedmiocie zaświadczeń gdy jednobrzmiące oświadczenie komunika- ne jest mieszkającym w obrębie miejsca za- mieszkania notariusza kilku osobom, za każdą osobą poza pierwszą po Za odpowiedź na wezwanie włączone do proto- kołu wezwania	10 zł. 3 zł. 5 zł.	W razie nie dojścia do skutku czynności z przyczyn od notariusza niezależnych, otrzymuje on połowę przy- padającego mu wynagrodzenia, a pobory przewidziane w pkt. 17 w całości.	
Pkt. 7. Za ofiarowanie zapłaty w obrębie miejsca urzędowania (art. 1259 K. C.) jak art. 6. Za dokonanie zaznaczenia najmniej jednak i najwięcej	0,1 % 10 zł. 100 zł.	Art. 4 niniejszej ustawy w stosunku do notariuszów, urzędujących w obrębie Sądu Okręgowego w Białym- stoku, Łucku i Równem oraz w okręgu Sądu Apelacyj- nego w Wilnie, uzupełnia się w sposób następujący:	
Pkt. 8. Za dokonanie protestu weksla w obrę- bie miejsca urzędowania łącznie ze sporządze- niem protestu i weksla nie mniej jednak niż i nie więcej niż	0,1 % 1 zł. 10 zł.	a) za oblatę dokumentu (art. 128 ust. 6 i 7 ust. not.) w wypadkach gdy prawo obo- wiązuje na taką formę sporządzenia dokumentu zezwala z wyjątkiem protestu weksli, notariusz pobiera połowę odnoś- nej opłaty wskazanej w artykule 3 ni- niejszej ustawy;	
Pkt. 9. Przy każdej czynności notariuszowi należy się wynagrodzenie arkuszowe od każde- go arkusza z wyjątkiem pierwszego	2 zł.	b) za wciągnięcie dokumentów do księgi ak- tów (art. 137 ust. not.) notariusz pobiera za każdą stronę księgi — licząc rozpo- czętą stronę za całą po najmniej jednak	1 zł. 3 zł.
Pkt. 10. Za wypis lub odpis od stronicy ory- ginału po najmniej jednak	0,50 zł. 2 zł.		

Art. 4.

Za sprzedaż aktu umowy szczególnie skomplikowanej notariusz może pobrać wynagrodzenie wyższe od 10 do 50% od przewidzianego w taksie. W razie niedojścia do porozumienia wysokość opłaty określa Sąd Okręgowy w trybie artykułów 60 i 61 ustawy notarialnej. O zgodzie stron na wypłacenie większego wynagrodzenia ponad taksę musi być wzmianka w akcie.

Art. 5.

Ani notariuszowi, ani osobom pracującym w jego kancelarii nie wolno pobierać żadnych kwot za przygotowanie, opracowanie projektu aktu, za poradę prawną, lub pod jakimkolwiek innym pozorem pod odpowiedzialnością jak za lichwę.

Zwrotu kwot, choćby świadomie i dobrowolnie uiszczonych, wolno żądać w ciągu roku od daty sporządzenia aktu.

Art. 6.

Notariusz obowiązany jest w każdym akcie lub zaświadczeniu wyszczególnić także kwotę pobranego wy-

nagrodzenia, a nadto wykazać ogólną sumę uiszczonych do jego rąk kosztów notarialnych (art. 193 ust. not.) oraz wręczyć stronom rachunek kosztów przez siebie podpisany. Rachunek ten wolny jest od opłaty stemplowej.

Art. 7.

Tekst ustawy niniejszej winien być wywieszony w kancelarii notariusza w miejscu widocznym i dostępnym.

Art. 8.

Ustawa niniejsza utrzymuje moc obowiązującą od daty jej ogłoszenia w obrębie sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie. Rada Ministrów w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia tej ustawy wyda taksy wynagrodzenia notariuszy dostosowane do stawek ustawy niniejszej dla pozostałych części Państwa.

Art. 9.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi Sprawiedliwości.

Druk Nr 61

WNIOSEK

Związku Parlamentarnego Polskich Socjalistów w sprawie zawieszenia postępowania karno-sądowego przeciwko posłowi Adamowi Szczypiorskiemu.

W Sądzie Apelacyjnym w Warszawie (Wydział Karny I, 3 A. K. Nr 229 i 15/28) znajduje się sprawa przeciwko posłowi Adamowi Szczypiorskiemu z art.

533 k. k. o przestępstwo (prasowe), popełnione przed uzyskaniem mandatu.

Podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Postępowanie karno-sądowe przeciwko posłowi Adamowi Szczypiorskiemu z art. 533 k. k. zawiesza się

w myśl art. 21 ust. 2 Konstytucji aż do wygaśnięcia mandatu.

Warszawa, dn. 24 kwietnia 1928 r.

Wnioskodawcy:

Zaremba, Mikołajewski, Pająk, dr Miecz. Czarnecki, Sledziński, Ziemiecki, Szczerkowski, Karpiński, dr Próchnik, Stańczyk, Marjan Malinowski, inż. Pławski, Matuszewski, Arciszewski, Świątkowski, Dziegielewski, dr Marek, Grzeczmarowski, Janiak.